

del Saltant fins al camí que segueix fins a can Fera. Continua per la corba de nivell de 1.400 m fins a trobar la carretera de la Coma i la Pedra a Tuixén. Segueix aquesta carretera en direcció a Tuixén fins a la desviació cap a l'estació d'esquí de Port del Comte. Aquesta carretera fins a la canal de l'Embut, on troba un antic camí que segueix fins a trobar la carretera de Sant Llorenç de Morunys a coll de Jou. Des d'aquest coll segueix la pista forestal que puja al prat de Bessies fins que troba el límit municipal entre Guixers i Odèn. Límit d'ambdós termes municipals cap el nord fins a trobar el límit entre els termes municipals d'Odèn, Guixers i la Coma i la Pedra. Continua aquest límit cap a l'oest i, abans que giri al nord, el deixa per seguir per la carena esquerra del barranc d'Odèn, cap el sud, passant pels Tres Pics, el coll de la Mata, el puig Sobirà i arribar al PK 34 de la carretera de coll de Jou cap a Odèn. Segueix aquesta carretera en direcció oest fins passat el PK 31, on travessa el barranc d'Odèn per la carena del congost i va a parar a la cota 1.289, al sud de l'ermita d'Odèn. Segueix la carena cap al nord fins a trobar altre cop la carretera d'Odèn, la qual segueix cap a l'oest fins al barranc de la font Freda, el qual remunta pel seu ramal de ponent fins a arribar al pic de Cambrils. Des d'aquest cim, baixa per la carena oest fins al límit del terme municipal de Figols i Alinyà amb Odèn. Segueix aquest límit fins a trobar l'antic terme entre Alinyà i Figols.

Oest: segueix l'antic límit del terme municipal entre Alinyà i Figols fins a arribar a la riera de la Vansa. Des de la riera de la Vansa segueix el límit del terme municipal de Figols i Alinyà en direcció est fins a arribar a l'alçada del barranc de la vall de Padrinàs. Aquest barranc fins al riu de la Vansa, que remunta fins a trobar el límit entre els municipis de Josa-Tuixén i la Vansa-Fórns. Segueix el límit fins a la carretera de Tuixén a Cornellana i la Seu d'Urgell; aquesta carretera fins al pont sobre el torrent de Ribanegra. D'aquí una línia recta des del pont fins a la cruïlla entre la carretera de Tuixén a la Seu d'Urgell i la pista forestal cap a coll de Jovell. Des d'aquest punt segueix la carretera cap a Fórns, Adraent i el Ges, fins al límit entre els termes municipals de la Vansa-Fórns i Alàs-Cerc.

Barcelona, 26 de setembre de 2000

FELIP PUIG I GODES
Conseller de Medi Ambient

ANNEX

Finca Rus (elenc B-1001): 1.203,00 ha.
Finca Parera, Bac Plana, Malvis i la Cirera (elenc B-1004): 433,57 ha.
Finca Meranges i Rovires (elenc B-1006): 268,46 ha.
Total superfície terme municipal de Castellar de n'Hug: 1.905,03 ha.

Finca la Muga (elenc B-1007): 131,22 ha
Finca Saus, la Sala, l'Espelt i Puig Castellà (elenc B-1005): 595,55 ha.
Finca Obaga de la Sala (elenc B-1002): 88,50 ha.
Total superfície terme municipal de la Pobla de Lillet: 815,27 ha.

Finca Emprius de Gabarrós (elenc B-1003): 136,76 ha.

Total superfície terme municipal de Guardiola de Berguedà: 136,76 ha.

Total superfície d'ampliació: 2.857,06 ha.
(00.262.071)

ORDRE

de 26 de setembre de 2000, per la qual es modifica l'Ordre d'1 de juny de 1995 sobre acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus.

L'Ordre d'1 de juny de 1995, sobre acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus, va establir les normes objectives sobre els procediments a seguir per acreditar els laboratoris, els mitjans personals i materials i els criteris generals de funcionament que s'han de complir per realitzar les operacions de presa de mostres i anàlisi dels residus.

A més, va regular els paràmetres a avaluar i els mètodes analítics a seguir, la forma d'expressió dels resultats obtinguts, els límits de detecció a assolir i les anàlisis a realitzar sobre les mostres recollides.

Aquesta norma, des de la seva entrada en vigor el 1995, ha facilitat la gestió dels residus i ha fet possible l'objectiu de disposar dels mitjans qualificats que permeten un coneixement adequat de les característiques dels residus.

Per al compliment dels seus objectius, l'Ordre d'acreditació de laboratoris de 1995, en l'annex 4, descriu els mètodes d'anàlisi per a la caracterització dels residus, i fa referència a les normes internacionals d'anàlisi.

Amb l'evolució de la tècnica, aquestes normes, que permeten l'estandardització dels procediments d'anàlisi entre els laboratoris, han anat canviant. En aquest sentit, l'aparició de noves normes internacionals d'anàlisi fa necessària una modificació parcial de la redacció de l'annex 4 de l'Ordre d'1 de juny de 1995.

D'altra banda, l'Ordre d'1 de juny de 1995, en la disposició transitòria primera, estableix un període d'adaptació dels laboratoris per a l'adquisició d'una part de la instrumentació de l'annex 1 de l'Ordre. No obstant això, des de l'entrada en vigor de la norma s'han constatat certes dificultats que afecten els laboratoris per adquirir aquests aparells en el termini establert a la disposició transitòria.

Per aquesta raó, és necessari modificar la disposició transitòria primera de l'Ordre d'1 de juny de 1995 per establir un nou termini per a l'adquisició de la instrumentació.

Així mateix, la disposició transitòria segona de l'Ordre d'1 de juny de 1995 estableix que les exigències que estableix la norma EN 45001 a què fa referència l'apartat 4 de l'article 4 s'han de complir en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor de l'Ordre, i que durant aquest període els laboratoris s'han de regir pels criteris generals de funcionament que estableix l'annex 2.

La redacció donada a aquesta disposició ha comportat a la pràctica problemes de caràcter interpretatiu, de manera que es considera oportú modificar també la redacció d'aquesta disposició transitòria segona per establir un termini màxim

per tal de presentar davant la Junta de Residus el certificat d'acreditació EN 45001 emès per l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC) o, com a mínim, haver iniciat els tràmits per a l'acreditació.

Per tant, atesa la necessitat de modificar l'Ordre d'1 de juny de 1995, sobre acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus, i d'acord amb les facultats que confereix el Decret 230/1993,

ORDENO:

Article 1

Es modifiquen els apartats 1.1, 1.2 i 2.2 de l'annex 4 de l'Ordre d'1 de juny de 1995, sobre acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus, que queden redactats en els següents termes:

—1 Anàlisis sobre el residu

1.1 Presa i preparació de la mostra.

Cal seguir les normes existents de presa de mostres per garantir que sigui representativa.

Quan la mostra presenta una fase líquida i una altra de sòlida, o bé el contingut en aigua (pèrdua a 105°C) és superior al 90%, sempre que sigui possible, les fases s'han de separar mitjançant filtració utilitzant un filtre de 0,45 µm de porositat i sota pressió de gas inert de 5 kg/cm².

Si no és possible aconseguir la separació de fases com s'ha descrit, s'ha de fer una separació prèvia per decantació i a continuació s'ha de filtrar la fase líquida utilitzant el mateix sistema de filtració esmentat. El sòlid resultant d'aquesta filtració s'ha d'afegir al sòlid obtingut per decantació.

S'han de calcular les proporcions massiques de cada fase, anotar-les a l'informe de resultats, fent constar el mètode seguit per a la separació de fases, i s'ha d'anàlitzar cada fase per separat.

Sobre la fase sòlida de la mostra s'han de realitzar totes les anàlisis descrites en l'annex 3 incloent-hi el test de llixiviació.

Sobre la fase líquida de la mostra s'han de realitzar les mateixes determinacions analítiques que es duguin a terme sobre el lixiviament obtingut de la fase sòlida.

1.2 Anàlisis.

Pèrdua a 105°C: dessecació a 105°C i pesada fins a pes constant.

Pèrdua a 500°C: calcinació a 500°C i pesada fins a pes constant.

Substàncies lipòfiles: extracció amb pentà, mitjançant un aparell Soxhlet; posteriorment s'evapora el dissolvent de l'extracte i es pesa el residu obtingut (procediment modificat del mètode EPA 9071, SW-846, 1994).

Substàncies lipòfiles insaponificables: l'anàlisi es realitza mitjançant una extracció prèvia del contingut de substàncies lipòfiles i una saponificació posterior d'aquesta fracció. Finalment, es fa una determinació gravimètrica del residu insaponificable obtingut. El resultat s'expressa en % (p/p) sobre mostra original.

Punt d'inflamació: mètode de copa tancada adaptat a sòlids (mètode ASTM D56/98a).

Metalls: absorció atòmica i/o emissió atòmica per plasma d'acoblament inductiu (ICP) prèvia digestió de la mostra original amb aigua règia (mètodes EPA 7000A, 6010B, SW-846, 1996).

Compostos orgànics volàtils: en primer lloc es fa una anàlisi qualitativa mitjançant la tècnica

d'espai de cap estàtic i cromatografia de gasos amb espectrometria de masses (HS/GC/EM). En funció dels compostos trobats, s'escull la tècnica cromatogràfica més adient per quantificar-los (mètode EPA 5021, SW-846, 1996).

Poder calorífic inferior: es determina mitjançant una bomba calorimètrica (mètode ASTM D240-92).

Clor i sofre totals: l'anàlisi es fa per cromatografia iònica, després de la combustió de la mostra mitjançant una bomba calorimètrica (mètode EPA 5050 SW-846, 1994).

PCB: l'anàlisi es fa mitjançant cromatografia de gasos amb columnes capil·lars i detector de captura d'electrons (ECD) (mètode EPA 8082, SW-846, 1996).

—2 *Anàlisi sobre el lixiviat*

2.2 Anàlisi del lixiviat.

pH: electrometria.

Conductivitat (25°C): electrometria.

TOC: combustió a alta temperatura i detecció per infraroigs (norma UNE-EN 1484, 1998).

Metalls: absorció atòmica i/o emissió d'acoblament inductiu (ICP), prèvia digestió del lixiviat en cas necessari (mètodes EPA 7000A, 6010B, SW-846, 1996).

Crom (VI): espectrofotometria d'absorció, mètode de la difenilcarbàzida (norma UNE 77061, 1989).

Índex de fenols: espectrofotometria d'absorció, mètode amino-4-antipirina (norma ISO 6439, 1990).

Anions: fluorurs 1,2

clorurs 2

nitrits 2,3

sulfats 2

(1) Anàlisi per elèctrode específic (mètode EPA 9214, SW-846, 1996).

(2) Anàlisi per cromatografia iònica (norma UNE-EN ISO 10304-1, 1995 i norma UNE-EN ISO 10304-2, 1997).

(3) Anàlisi per espectrofotometria d'absorció (norma UNE EN 26777, 1994).

Amoni: per elèctrode específic (mètode ASTM D1426-98) i/o espectrofotometria d'absorció (norma ISO 7150/1, 1984).

Cianurs: espectrofotometria d'absorció prèvia destil·lació (Standards Methods, Edició 20, 1998, Mètode 4500 CN-E).

AOX: adsorció en carbó actiu, combustió i detecció coulombimètrica (norma UNE EN 1485, 1997).

Article 2

Es modifiquen les disposicions transitòries primera i segona de l'Ordre d'1 de juny de 1995, sobre acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus, que queden redactades en els termes següents:

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

—1 Abans del 31 de desembre de 2001 les entitats acreditades han de disposar de la instrumentació que s'indica a continuació:

Analitzador de carboni orgànic total: TOC (per combustió a alta temperatura).

Analitzador d'halògens orgànics adsorbibles: AOX.

Bomba calorimètrica.

Aparell per a la determinació del punt d'inflamació (mètode TAG).

—2 Fins a l'exhauriment del termini màxim esmentat anteriorment, les entitats acreditades poden subcontractar les determinacions analítiques que requereixin la instrumentació esmentada a altres entitats acreditades pel Departament de Medi Ambient en l'àmbit dels residus.

Segona

—1 Abans del 31 de desembre de 2001 les entitats acreditades han de presentar davant la Junta de Residus una justificació del compliment de la norma EN 45001 a què fa referència l'apartat 4 de l'article 4 mitjançant certificació de l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC) per a l'anàlisi de residus o, com a mínim, demostrar haver iniciat els tràmits d'acreditació.

—2 L'abast de l'acreditació EN 45001 ha d'incloure totes les determinacions analítiques que indiqui la legislació vigent per a la determinació de les característiques dels residus.

DISPOSICIÓN FINAL

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la seva publicació al DOGC.

Barcelona, 26 de setembre de 2000

FELIP PUIG I GODES
Conseller de Medi Ambient
(00.263.117)

RESOLUCIÓ

de 16 d'octubre de 2000, de modificació de les resolucions de 23 de juny i 28 de setembre de 2000, per les quals es fixen el període hàbil i altres condicions per a la captura en viu d'ocells fringíl·lids per a activitats tradicionals durant l'any 2000 a Catalunya.

Vista l'Ordre de 21 de juliol de 1999, per la qual es regula la captura en viu, la tinença i l'exhibició pública d'ocells fringíl·lids per a activitats tradicionals i altres normes sectorials d'aplicació;

Atès que les resolucions de 23 de juny i 28 de setembre de 2000 fixen en l'article 3 les zones de seguretat de l'àmbit territorial de Barcelona on és permesa i on és prohibida la pràctica d'aquesta activitat;

Vista la petició de l'Ajuntament de Sabadell i vist l'informe favorable del Consell Territorial de Caça de Barcelona;

A proposta del Servei de Protecció i Gestió de la Fauna i en ús de les atribucions que m'han estat conferides,

RESOLC:

Article únic

Es modifica l'article 3 de les resolucions de 23 de juny i 28 de setembre de 2000, per les quals es fixa el període hàbil i altres condicions per a la captura en viu d'ocells fringíl·lids per a activitats tradicionals durant l'any 2000 a Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

"Article 3

"Zones de seguretat

"Un cop consultats els pertinents promotors de les zones de seguretat declarades en l'àmbit

territorial de Barcelona i d'acord amb la normativa vigent, a continuació es detallen les zones de seguretat on es pot exercir la captura en viu d'ocells fringíl·lids i on està prohibit de fer-ho.

"a) Zones de seguretat permeses:

"Zona de seguretat del terme municipal de Sant Boi del Llobregat, zona de seguretat de l'àrea agrícola de Gavà, zona de seguretat del terme municipal de Viladecans, zona de seguretat del campus de la Universitat Autònoma de Barcelona a Bellaterra i zona de seguretat de Santa Perpètua de Mogoda, zona de seguretat del terme municipal de Terrassa i zona de seguretat del terme municipal de Sabadell.

"b) Zones de seguretat prohibides:

"Santa Maria de Gallecs al terme municipal de Mollet del Vallès, zona de seguretat del terme municipal de Santa Coloma de Cervelló, zona de seguretat del terme municipal de Parets del Vallès, zona de seguretat del terme municipal del Prat del Llobregat, zona de seguretat del terme municipal de Vacarisses, zona de seguretat del terme municipal de Santa Coloma de Gramenet, zona de seguretat del terme municipal de Matadepera, zona de seguretat del terme municipal de Badalona, zona de seguretat del terme municipal de Sant Joan Despí, del terme municipal de Barcelona i zones lliures de la serra de Collserola, als termes municipals de Sant Cugat del Vallès, el Papiol, Molins de Rei, Sant Just Desvern, Cerdanyola del Vallès, Sant Feliu de Llobregat, Montcada i Reixac i Esplugues de Llobregat, Riberes del Segre al terme municipal de Prullans, Can Servitje al terme municipal de Rajadell, zona de seguretat del terme municipal de Vilanova del Camí i Torrent dels Llops al terme municipal de Martorell."

DISPOSICIÓN DEROGATÓRIA

Queda derogat l'article 3 de les resolucions de 23 de juny i 28 de setembre de 2000 (DOGC núm. 3187, de 20.7.2000, i 3245, de 16.10.2000, respectivament).

DISPOSICIÓN FINAL

Aquesta Resolució entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 16 d'octubre de 2000

MONTserrat CANDINI I PUIG
Directora general de Patrimoni
Natural i del Medi Físic
(00.290.066)

*